

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนจัดเป็นองค์กรซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา โดยมีหัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้บริหารสูงสุดในองค์กร มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการบริหารและจัดการศึกษา ทั้งทางด้านวิชาการและงานสนับสนุนงานวิชาการ เพื่อให้การดำเนินตามภารกิจของโรงเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย นักเรียนที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอน จบออกมามีคุณภาพได้ตามมาตรฐานตามที่สังคมคาดหวัง ในส่วนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาตินั้น โดยทั่วไป กำหนดให้หัวหน้าสถานศึกษา รับผิดชอบและบริหารงานแบ่งออกเป็นกลุ่มงาน 6 ด้านคือ งานด้านวิชาการซึ่งถือว่าเป็นภารกิจหลัก และงานสนับสนุนงานวิชาการ ได้แก่ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการ การเงินและพัสดุ งานด้านอาคารสถานที่ และงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การที่ภารกิจของโรงเรียนมีมากมายและกว้างขวาง หัวหน้าสถานศึกษาต้องทำงานสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อประโยชน์ในการระดมสรรพกำลัง แสวงหาความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจ จึงจำเป็นต้องใช้ทั้งศิลป์และศาสตร์ในการบริหารจัดการ (พยอม วงศ์สารศรี, 2533, หน้า 34)

ในการบริหารจัดการศึกษานั้น อำนาจนับเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งของผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษา สภาพทั่วไปอำนาจของหัวหน้าสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ อำนาจที่ได้รับมาพร้อมกับตำแหน่งหน้าที่ ซึ่ง สมาน รังสิโยกฤษฎ์ และสุธี สุทธิสมบุรณ์ (2533, หน้า 24-29) ให้ทัศนะว่า เป็นอำนาจที่ถือว่ามีความถูกต้องชอบธรรม และถือเป็น "สิทธิ" ของผู้บริหารที่ครองตำแหน่งที่จะสามารถใช้มันได้อย่างชอบธรรมเพื่อประโยชน์ในการบริหาร การปกครอง การบังคับบัญชาและการสั่งการ ทั้งนี้โดยเป็นไปตามข้อกำหนดที่ตราหรือบัญญัติไว้ใน กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ แบบแผนหรือธรรมเนียมในการปฏิบัติงาน อำนาจลักษณะนี้มีและเกิดขึ้นได้เพราะมีตำแหน่งหน้าที่ เมื่อใดที่ผู้บริหารพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ อำนาจดังกล่าวก็จะหมดไป เรามักเรียกอำนาจนี้ว่าอำนาจหน้าที่หรืออำนาจที่ถือเป็นประเภท "พระเดช" ส่วนอำนาจอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเกิดในตัวของผู้บริหารแต่ละคนคือ อำนาจส่วนบุคคล จัดเป็นอำนาจที่มีและเกิดจากการสร้างสมขึ้นมาด้วยตัวของผู้บริหาร เป็น อำนาจที่ติดตามตัวเสมอ

และเป็นอำนาจเฉพาะตัว อำนาจดังกล่าวนำมาซึ่ง ความเชื่อถือ ศรัทธา เชื่อมือ เชื่อใจ ส่งผลให้เกิดความผูกพันและยอมรับ ยอมตาม ร่วมมือในการปฏิบัติงาน อย่างเต็มศักยภาพและเต็มใจ เรามักเรียกอำนาจนี้ว่าเป็นอำนาจบารมีหรืออำนาจที่ถือเป็นประเภท "พระคุณ" จะเห็นว่าอำนาจนั้นเป็นสภาวะที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองฝ่ายคือ ผู้มีอำนาจหรือใช้อำนาจกับผู้อยอมรับอำนาจ

ส่วน ดิน ปรัชญพฤทธิ (2534, หน้า 554) ได้สรุปว่าอำนาจหมายถึง พฤติกรรมของผู้มีอำนาจ ในอันที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ที่อยู่ใต้อำนาจให้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางหนึ่งเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือส่วนรวม ต่อมา นพดล เจนนอักษร (2538, หน้า 9) ได้ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่าอำนาจคือความสามารถของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ในการชักจูงให้ผู้อื่นกระทำหรือไม่กระทำการใดตามวัตถุประสงค์ที่ตนกำหนด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือสมรรถนะในการสั่งการและการบังคับบัญชาตนเอง โรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานปฏิบัติการโดยตรงในการจัดการเรียนการสอน สังคมต่างคาดหวังว่าผลผลิตของโรงเรียนต้องเป็นไปตามที่สังคมกำหนด หัวหน้าสถานศึกษานับเป็นตัวจักรและกลไกสำคัญ ที่จะทำให้ผลผลิตของโรงเรียนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ความสำเร็จและความล้มเหลวส่วนหนึ่งอยู่ที่ตัวผู้บริหาร ซึ่งหากองค์กรใดมีหัวหน้าหน่วยงานที่เปรียบพร้อมด้วยความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม ก็จะเป็นส่วนส่งเสริมให้งานประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะผู้บริหารที่ทำหน้าที่ในฐานะผู้นำนั้นมีความจำเป็นที่ต้องมีอำนาจเป็นเครื่องมือในการบริหาร อำนาจจึงต้องถูกถ่วงดุลด้วยคุณธรรมจึงจะนำมาซึ่งความเจริญและร่มเย็นเป็นสุขในองค์กร จากการวิจัยของ วีระ อัมพันธ์สุข (อ่างใน ฉลอง มาปริดา, 2530, หน้า 69) เรื่อง พุทธธรรมกับการบริหารงานบุคคล พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้งานบริหารบุคคลล้มเหลวถึงร้อยละ 56 เป็นผลมาจากการที่ผู้บริหารใช้อำนาจไม่เป็นธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของผู้บริหารที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานว่าเป็นกลไกที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวอันเกิดมาจากการใช้อำนาจ ในการบริหารนั้น รสสุคนธ์ พหลเทพ (2530, หน้า 96) ให้ความเห็นว่า หัวหน้าสถานศึกษาจำเป็นต้องมีอำนาจเป็นปัจจัยเกื้อหนุน ในการบริหารอย่างน้อย 3 ประการคือ ประการแรก คือ มูลฐานอำนาจซึ่งได้แก่ เงิน ความรู้ ชื่อเสียงเกียรติยศ คุณธรรม บุคลิกภาพ ฯลฯ ประการที่สอง คือ การยอมรับของผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ เพราะอำนาจเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้อำนาจ และผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ ประการที่สาม คือ สถานการณ์การใช้อำนาจผู้ใช้ อำนาจจะต้องรู้จักกาลเทศะ ดังนั้นต้องรู้จักเลือกใช้อำนาจให้เหมาะสมกับมูลฐานอำนาจที่มีอยู่หรือเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งถือเป็นความสามารถของผู้บริหาร อย่างไรก็ตามแม้ว่าหัวหน้าสถานศึกษา จะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ แต่โดยลำพังหัวหน้าสถานศึกษาเพียงคนเดียวคงไม่อาจทำให้งานสำเร็จได้สมบูรณ์ทั้งหมด จึงมีความจำเป็นจะต้องแสวงหาความร่วมมือ

และร่วมใจจากบุคคลอื่นๆ จะต้องแสดงบทบาททั้งในฐานะผู้บริหารและผู้นำ ในการที่จะรวมพลังทั้งหมด ตลอดจนต้องรับผิดชอบในการระดมสรรพกำลังจากแหล่งต่างๆ มาใช้ประโยชน์ทางการศึกษา หัวหน้าสถานศึกษาต้องทำหน้าที่และรับผิดชอบในการใช้อำนาจ ด้วยการตัดสินใจ สั่งการ การวางแผน การประสาน และนอกจากนั้นยังต้องมีหน้าที่คอยโน้มน้าว จูงใจ กระตุ้น ติดตาม ควบคุม กำกับ ให้ทุกฝ่ายปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพและเต็มใจ อันจะส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล การที่จะกระทำการดังกล่าวได้นั้น หัวหน้าสถานศึกษา จำเป็นจะต้องแสวงหาแหล่งพลังอำนาจด้านต่างๆ มาสนับสนุนอำนาจหน้าที่ ที่มีอยู่เพื่อเสริมแรง กระตุ้น จูงใจให้ผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้แสดงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์อย่างเต็มกำลังและความสามารถ

ในทางกลับกัน หากหัวหน้าสถานศึกษาใช้อำนาจตามความพอใจ ตามอารมณ์ของตน โดยไม่คำนึงถึงผู้ร่วมงาน ก็เกิดบรรยากาศที่ไม่พึงพอใจในการทำงาน ผู้ร่วมงาน ขาดขวัญและกำลังใจ ขาดความกระตือรือร้น และขาดความใส่ใจในงาน ตลอดจนเกิดการต่อต้าน อำนาจต่อต้าน ตัวผู้บริหาร โดยการแสดงการไม่ยอมรับ ไม่ร่วมมือและไม่ให้ความร่วมมือ ในที่สุดจะส่งผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อส่วนรวม นั่นคือการจัดการศึกษาของโรงเรียนล้มเหลวเด็กนักเรียนที่ไม่มี ความผิด ต้องได้รับชะตากรรมที่มีได้ก่อ ส่งผลกระทบในระยะยาว อันเนื่องมาจากประชากรของประเทศมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ซึ่ง นวล กัลยาณธรรม (2530, หน้า ๗) ได้ศึกษาการใช้อำนาจของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษากับขวัญในการปฏิบัติงานของครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาที่ดี จะต้องรู้จักใช้อำนาจที่ ที่เหมาะสม โดยสุจริต ยุติธรรม และตั้งอยู่บนรากฐานของคุณธรรม สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความต้องการของบุคลากรในโรงเรียน จึงจะทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพ ในทำนองเดียวกัน ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2530, หน้า 140) เห็นว่า การใช้อำนาจอย่างเหมาะสม ย่อมส่งผลให้เกิดบรรยากาศที่ดีในโรงเรียน บุคลากรทุกฝ่ายโดยเฉพาะครูผู้สอนเกิดความรู้สึที่ดี เต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ มีความยินดี เชื่อมมั่นในสิ่งที่เขากำลังทำอยู่ และมีความเพลิดเพลินไปกับงาน

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษา ในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 27 โรงเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่มโรงเรียน มีหัวหน้าสถานศึกษาจำนวน 27 คน ผู้ช่วยผู้บริหารจำนวน 6 คน ครูอาจารย์สายผู้สอนจำนวน 253 คน และนักเรียน 5,526 คน (อ้างใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2542, หน้า 15) ในการบริหารโรงเรียนพบปรากฏการณ์ที่น่าสนใจซึ่งตั้งสมมติฐานว่า น่าจะมีผลมาจากการใช้อำนาจของหัวหน้าสถานศึกษา

ดังนี้ คือ หัวหน้าสถานศึกษาบางส่วน ขาดการยอมรับจากผู้ได้บังคับบัญชา ครูอาจารย์เฉื่อยชา ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติการสอน และมีสภาพขวัญกำลังใจในการทำงานต่ำ โดยมีตัวบ่งชี้จากการที่บางโรงเรียนมีอัตราการย้ายออกมากผิดปกติและบางโรงเรียนมีอัตราการขอย้ายเข้ามาเป็นพิเศษ (สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว, 2539, หน้า 15) ทั้งนี้โดยสภาพโรงเรียนที่ครูขอย้ายออกนั้น มีสภาพทำเลที่ตั้งสะดวกสบายกว่าโรงเรียนที่ขอย้ายเข้า นอกจากนี้โรงเรียนบางแห่งมีการแบ่งพรรคแบ่งพวก โดยเฉพาะการแบ่งระหว่างฝ่ายหัวหน้าสถานศึกษากับฝ่ายผู้ปฏิบัติการสอน มีบรรยากาศของการเผชิญหน้ากัน การปฏิบัติงานขาดความร่วมมือร่วมแรง ร่วมใจกัน และในบางโรงเรียนมีการต่อต้านและทำลายอำนาจหัวหน้าสถานศึกษามีการร้องเรียน สร้างกระแส ด้วยปลุกระดมมวลชน ทำการเดินขบวนขับไล่หรือเสนอข้อเรียกร้องให้ทางราชการย้ายหัวหน้าสถานศึกษาออกนอกพื้นที่ ส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก ทำให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่ำ แต่สำหรับหัวหน้าสถานศึกษาที่มีบารมีจะได้รับการยอมรับจากครูอาจารย์ บุคลากรในโรงเรียนมีขวัญกำลังใจ มีความกระตือรือร้นและยอมตาม ทำให้โรงเรียนที่มีผลงานด้านการจัดการศึกษามากมายจนได้รับความนิยม ศรัทธาจากประชาชนโดยทั่วไป

ด้วยเหตุที่การใช้อำนาจของหัวหน้าสถานศึกษาส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ร่วมงานทั้งทางลบและทางบวก ในเรื่องขวัญกำลังใจ บรรยากาศในองค์กร การยอมรับ การยอมตาม โดยเฉพาะการใช้อำนาจที่ขาดความเหมาะสมและขาดความชอบธรรม อาจก่อให้เกิดการต่อต้านอำนาจหัวหน้าสถานศึกษาจากสายผู้ปฏิบัติการสอน เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในโรงเรียนและการต่อต้านหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือนโยบาย ส่งผลกระทบโดยอ้อมทางด้านคุณภาพกับนักเรียนที่เป็นผลิตผลทางการศึกษาของชาติบ้านเมืองทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวอีกด้วย ในทางปฏิบัติมักพบว่าการใช้อำนาจของหัวหน้าสถานศึกษายังไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ และความต้องการของผู้ได้บังคับบัญชา โดยใช้อำนาจในบางฐานมากเกินไป หรือใช้เพียงบางฐานเท่านั้น ส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรประกอบกับขณะนี้กระแสความคิดในการพัฒนาเน้นมาที่การพัฒนาคน เพื่อสร้างคนเพื่อไปพัฒนาชาติ

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้นจะเห็นได้ว่าหัวหน้าสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในการบริหารงานระดับโรงเรียน ต้องใช้อำนาจจากฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อแก้ไขปัญหาในหน่วยงานและเร่งรัดดำเนินการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับกระแสการปฏิรูปการศึกษา การใช้อำนาจทางการบริหารจึงสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับหัวหน้าสถานศึกษา ที่จะส่งผลให้การปฏิบัติภารกิจในการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จสูงสุดตามที่สังคมคาดหวัง จากตัวบ่งชี้

และความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการใช้อำนาจทางการบริหารของหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้กรอบแนวคิด เรื่องอำนาจ ของ French and Raven (อ้างใน สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2540, หน้า 55 - 58) เป็นกรอบในการวิจัย ซึ่งคาดว่าสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยอาจนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาฐานอำนาจและพัฒนาการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ในการบริหารการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้อำนาจทางการบริหารของหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือหัวหน้าสถานศึกษา ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษาและครูอาจารย์ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2542

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการใช้อำนาจทางการบริหารของหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องอำนาจของ French and Raven (อ้างใน สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2540, หน้า 55 - 58) ซึ่งแบ่งอำนาจเป็นฐานต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ฐานอำนาจจากการให้รางวัล (Reward Power)
2. ฐานอำนาจจากการบังคับหรือลงโทษ (Coercive Power)
3. ฐานอำนาจตามกฎหมาย (Legitimate Power)
4. ฐานอำนาจจากการอ้างอิง (Referent Power)
5. ฐานอำนาจจากความเชี่ยวชาญ (Expert Power)

นิยามศัพท์เฉพาะ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นิยามศัพท์ไว้ในความหมายและขอบเขตที่จำกัด ดังนี้

อำนาจ หมายถึง ความสามารถของบุคคลหนึ่งบุคคลใดในการครอบงำหรือจูงใจบุคคลอื่นกระทำหรือไม่กระทำการใดสิ่งหนึ่งตามที่ตนกำหนดไว้

อำนาจทางการบริหาร หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการรวมเอาอำนาจจากฐานอำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ (Position Power) และฐานอำนาจส่วนบุคคล (Personal Power) มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษา

แหล่งที่มาของอำนาจ หมายถึง มูลเหตุและปัจจัยพื้นฐาน ที่ทำให้เกิดอำนาจในตัวของหัวหน้าสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจ ตามอำนาจ 5 ฐานดังนี้

1. ฐานอำนาจจากการให้รางวัล (Reward Power) เป็นอำนาจที่เกิดจากการที่ผู้นำสามารถให้หรือเพิ่มรางวัลแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา สามารถที่จะช่วยเหลือหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลที่ให้ความร่วมมือแก่ตน และถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแล้ว จะได้รับสิ่งตอบแทนเป็นรางวัล จัดเป็นอำนาจประเภทที่เกิดจากพระคุณ

2. ฐานอำนาจจากการบังคับหรือลงโทษ (Coercive Power) เป็นอำนาจที่มีพื้นฐานมาจากการสร้างความกลัว ผู้นำสามารถที่จะลงโทษบุคคลที่ขัดคำสั่ง หรือไม่ร่วมมือกับตน จัดเป็นอำนาจประเภทที่เกิดจากพระเดช

3. ฐานอำนาจตามกฎหมาย (Legitimate Power) เป็นอำนาจที่เกิดจากสถานภาพหรือตำแหน่งของหัวหน้า เป็นอำนาจที่มีพื้นฐานมาจากกฎ ระเบียบ และเป็นอำนาจที่มีระดับสูง ต่ำตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา บางที่เรียกว่า อำนาจหน้าที่ (Authority)

4. ฐานอำนาจจากการอ้างอิง (Referent Power) เป็นอำนาจที่เกิดจากการที่บุคคลสามารถอ้างอิงถึงผู้มีอำนาจ หรือมีความใกล้ชิดกับผู้มีอำนาจ แล้วทำให้ตนเองมีอำนาจไปด้วย หรือเกิดจากการประพฤติเลียนแบบบุคคลที่มีลักษณะน่ายกย่องชมเชย

5. ฐานอำนาจที่เกิดจากความเชี่ยวชาญ (Expert Power) เป็นอำนาจที่เกิดจากความรู้ความสามารถ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญพิเศษ ที่เหนือกว่าคนอื่น หรือเกิดจากการที่บุคคลผู้นั้นมีประสบการณ์มากกว่าผู้อื่น

หัวหน้าสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่/อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว โดยมีบทบาท อำนาจ หน้าที่ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูสายปฏิบัติการสอน

ข้าราชการครูสายปฏิบัติการสอน หมายถึง ข้าราชการครูสายปฏิบัติการสอนและผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยมีบทบาทหน้าที่ ในฐานะผู้ได้บังคับบัญชาของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้าราชการครู หมายถึง ข้าราชการครู ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษา ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษาและครูอาจารย์ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยที่ได้ หัวหน้าสถานศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว และหน่วยงานอื่นที่มีการบริหารงานคล้ายคลึงกัน อาจใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน แก้ปัญหา และปรับปรุงการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ และในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง